

mente ikke, at nogen var dømt med Urette eller idømt strengere Straf end fortjent. Det var muligt, at der kunde komme et og andet ud af Lovforslaget, og at det indeholdt Bestemmelser, som Socialdemokratiet kunde gaa med til. Taleren vilde gerne medvirke til en grundig Prøvelse af Lovforslaget i et Udvalg, men han turde ikke love, at Behandlingen vilde blive hurtig.

Lorentsen (V.) anbefalede Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hjermind (K. F.) ønskede gerne at deltage i en alvorlig Overvejelse af Lovforslagets Bestemmelser, men han fremhævede, at der inden for hans Parti næredes Betænkelighed ved at gaa til en Revision af Loven i det foreslaaede Omfang.

Robert Mikkelsen (D. K.) gik stærkt imod Lovforslaget. Der var Enkeltheder i det, der kunde tydes som Forbedringer. Der var Bestemmelser, som udfyldte og tydeliggjorde, hvor Loven var uklar. Men som Helhed maatte Lovforslaget afvises, idet det paa den ene Side tog for læmfældigt paa Landsforræderne og paa den anden Side lod en Række Problemer, som trængte sig paa, uløst. Bl. a. tiltrængtes der Bestemmelser, som berøvede tidligere Medlemmer af det nazistiske Parti Valgretten i hvert Fald for en Tid, og som satte Gang i Udrensningen, f. Eks. inden for Sagførersamfundet. Blev disse og lignende Spørgsmaal forelagt til Afgørelse, kunde der være god Grund til at undersøge, om der var Mulighed for at indføre Prøveløsladelser eller til at udskille enkelte mindre betydende Grupper fra de almindelige Straffebestemmelser. Men som Lovforslaget forelaa, maatte Kommunisterne tage Afstand fra det.

Bertel Dahlgaard (R. V.) fandt Lovforslaget »velegnet som Grundlag for den videre Forhandling. Forslaget bibeholder den Streghed over for de grove Forbrydelser, som det paa ethvert Tidspunkt har været Rigsdagens Hensigt at anvende. Forslaget skærper Straffen for nogle af de Handlinger, der bestaar i dansk nazistisk Samarbejde med og Støtte til Besættelsesmagten, og Forslaget skaber den Ensartethed i Strafudmaalingen for mindre Forbrydelser, som det ikke er lykkedes at tilvejebringe gennem Domstolenes Praksis, og som alle erkender er en Nødvendighed«.

Paul Holt (D. S.) udtalte, at hans Parti principielt fastholdt den oprindelige Lov; men hvis der var almindelig Tilslutning til en Revision af denne ud fra indhentede Erfaringer i den Tid, den havde været gældende Lov, vel at mærke efter at man havde haft Lejlighed til at undersøge dette Erfaringsmateriale grundigt, saa kunde Dansk Samling gaa med til »en vis Smidiggørelse i Strafudmaalingen, men ikke til en Forringelse af Lovens principielle Indhold«. Mod det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag var mange Indvendinger at gøre, men maaske